

Περὶ τῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος Ἀλβανῶν.

Διαπραγματευθέντες περὶ τῶν τῆς Ἡπείρου Ἀλβανῶν, ἐθεωρύσαμεν ἔκ τῶν ὡν οὐχ ἀνευ νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπ' ὅλιγον καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐρευνῶντες ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μεταναστεύσεως τῆς φυλῆς ταύτης, καθόσον, ὡς φρονοῦμεν καὶ ὡς ὑπάρχει ἀναντίόρτον, οἱ εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα Ἀλβανοὶ μετεῖνησαν ἔκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἡπείρου, κατέξοχὴν δὲ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀρμπαρίας τῆς λεγομένης καὶ Λιαμπουρίας. Τὸ συμπέρασμα τούτο ἐξάγομεν ἐκ τῶν ιδιωτισμῶν τῶν διαλέκτων ἀμφοτέρων καὶ ἐκ τῆς ὄνομασίας ἦν αὐτοὶ οἱ ἕδιοι τῆς Ἑλλάδος Ἀλβανοὶ δίδουσιν εἰς τὴν φυλὴν αὐτῶν, ὄνομάζοντες αὐτὴν Ἀρμπαρέσσαν, ἐνῷ οἱ τῆς Ἡπείρου Ἀλβανοὶ, ὡς χυριωτέραν ὄνομασίαν τῆς φυλῆς των δίδουσι τὴν τοῦ Σκηπητάρη· μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρμπαρίας ὄνομάζονται ἐξαιρετικῶς Ἀρμπαρ.

Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκ τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταναστεύσεως τῆς Πελασγικῆς ταύτης φυλῆς. Τὸ βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι ὁ χείμαρρος οὗτος τῶν μεταναστῶν εἰσέπλευσεν εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραλίας τοῦ κύλπου τούτου, καὶ εἰς δύο κλάδους διαιρεθεὶς ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν κατέλαβε τὴν Κορινθίαν, τὴν Ἀργολίδα, τὴν Τροιζηνίαν, τὴν Ἐρμιονίδα, καὶ τὰς νήσους Πόρον, Γύδραν καὶ Σπέτζας ἔνθα καὶ ἐσταμάτησε τὴν πρόοδον του· ὁ δὲ ἔτερος κλάδος ἐξελθὼν ἀνατολικούροείως, διεχύθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίας καὶ ἐκάλυψε τὸ πλείστον μέρος αὐτῆς, ὀλοκλήρους τὰς ἐπαρχίας τῶν Θηρῶν καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἐκτὸς τῶν πρωτευούσων, καθὼς καὶ ἀπασταν τὴν Ἀττικὴν, ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, μέρη τινὰ τοῦ Σουνίου, ὡς καὶ τὴν νῆσον Σαλαμίνα· πρὸς δὲ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς στερεᾶς διελθὸν τὴν θάλασσαν τοῦ Εὔδοικοῦ κόλπου, ἐκάλυψε τὸ ημισυ τῆς νοτίου πλευρᾶς τῆς Εύδοικας μέχρι τοῦ Καφηρέως, διελθόν δὲ καὶ ἐντεῦθεν τῆς θαλάσσης ἀπέβη εἰς τὴν νῆσον Ἀρδρον, καλύψαν τὸ ημισυ τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος αὐτῆς, ἔνθα καὶ ἐσταμάτησεν ἡ πρόοδος αὐτοῦ· τοιαύτην ιδέαν τὸ ἐφ' ημῖν ἔχο-